

Finansdepartementet
Postboks 8008 dep
0030 Oslo

30. januar 2017

HØRINGSSVAR – KRAV TIL LIKVIDITETSRESERVE I SIGNIFIKANTE VALUTAER FOR BANKER MV.

Vi viser til Finansdepartementets høringsbrev 26. oktober 2016 vedrørende krav til likviditetsreserver i signifikante valutaer. Vi viser videre til Kommunalbankens høringsvar 18. september 2015 til forslag om nye likviditetskrav for finansforetak.

Finanstilsynet har foreslått at det innføres generelle krav til likviditetsreserve i signifikante valutaer tilsvarende kravet på totalnivå. Det foreslås et krav til likviditetsreserve i norske kroner på 50 % for institusjoner som har euro og/eller amerikanske dollar som signifikant valuta. For øvrige institusjoner foreslås krav til likviditetsreserve i norske kroner tilsvarende nivået som følger av innfasingen av kravet til likviditetsreserve på totalnivå i CRR/CRD IV-forskriften 25. november 2015, jf. § 22, hvilket i praksis vil si 100 %.

Kommunalbankens merknader

Kommunalbanken viser til at det i bankens høringsvar 18. september 2015 ble vist til at Kommunalbanken mente det ville være riktig å gjennomføre tiltak som kan redusere risikoen for at det finansielle systemet utsettes for en ny likviditetskrise. Samtidig ble det vist til at det på det daværende tidspunkt neppe ville være hensiktsmessig å sette egne LCR-krav i norske kroner. Kommunalbanken skrev bl.a.:

«Kommunalbanken har stor forståelse for at det ikke nå innføres kvantitative begrensninger for OMF utover de som allerede ligger i LCR-forordningen. Det er åpenbart ikke praktisk å kreve at foretakene skal holde bestemte mengder av andre høyt likvide eiendeler enn OMF, dersom slike andre høyt likvide eiendeler ikke er tilgjengelige, jf. også EBA Implementing Technical Standard 28 March 2014 On currencies for which the justified demand for liquid assets exceeds the availability of those assets under Article 419(4) of Regulation (EU) No 575/2013 (Capital Requirements Regulation – CRR).

Dersom likviditetsrisikoen i NOK på sikt skal kunne reduseres vil det uansett ikke være hensiktsmessig å alene stille et strengere krav til NOK LCR, uten at det samtidig legges til rette for et diversifisert tilbud av høyt likvide kroneeiendeler. Det vil ev. kreve strukturelle grep, og Finansdepartementet bør i den forbindelse særlig vurdere om organiseringen av norsk offentlig sektors samlede finansieringsbehov innebærer et strukturelt problem for tilgangen til høyt likvide kroneeiendeler, og dermed for finansiell stabilitet i Norge. Kommunalbanken viser i den forbindelse til at det er en betydelig ubalanse mellom offentlig sektors finansieringsbehov på lokalt og regionalt nivå, og offentlig sektors inntekter og aktiva på statlig nivå, som fører til mangel på tilgjengelige eiendeler av tilstrekkelig høy kvalitet med tilknytning til offentlig sektor. Samtidig viser Kommunalbanken til at norske kommuner har svært høy kredittverdighet. Reglene burde kunne innrettes slik at denne høye kredittverdigheten kan benyttes for å for å sikre at norske finansinstitusjoner har tilgang til en tilstrekkelig mengde høyt likvide kroneeiendeler.»

Etter Kommunalbankens oppfatning viser Finanstilsynets høringsnotat at saken stort sett står i samme stilling nå som høsten 2015. Norske kroner er etter kommisjonsforordning 2015/2344 fortsatt klassifisert som en valuta hvor det er begrenset tilgang til likvide eiendeler, og finansforetakene er fortsatt i vesentlig utstrekning avhengig av OMF for å oppfylle krav til sine likviditetsreserver.

Kommunalbanken mener at hensynet til å opprettholde likviditeten til kronepapirene som i dag anses høyt likvide, tilsier at man bør være varsom med å la for store volumer bindes opp i likviditetsreservene til banker mv. Kommunalbanken vil derfor støtte Finanstilsynets forslag om at institusjoner med USD eller EUR som signifikant valuta underlegges et LCR-krav i NOK på 50 %. Kommunalbanken mener samtidig at et krav til 100 % LCR i NOK for andre finansinstitusjoner enn de nevnte i perioder vil kunne gi negative virkninger for likviditeten både i visse OMF og i statspapirmarkedet, samt gi økt konsentrasjonsrisiko i OMF. Kommunalbanken mener at det kan tilsi at man før tilbudet av høyt likvide kronepapirer har økt, avventer med å sette et høyere krav til LCR i NOK for slike institusjoner enn det markedet i dag kan bære med god margin. Finanstilsynets beregninger i høringsnotatet tilsier at et slikt nivå kan synes å ligge på 70 – 80 %, og det kan derfor vurderes om LCR-kravet i NOK for slike institusjoner inntil videre ev. bør ligge i dette intervallet.

Kommunalbanken vil for øvrig i denne forbindelse også gjenta oppfordringen til Finansdepartementet om å vurdere mer strukturelle grep, hvor det, som vist til ovenfor, særlig bør vurderes om det kan være grunnlag for å innrette norsk offentlig sektor samlede finansiering på en måte som også kan bidra til å understøtte behovet for høyt likvide kroneeiendeler i det finansielle systemet, og dermed styrke finansiell stabilitet. Kommunalbanken finner i den sammenheng grunn til også å minne om at det tidligere, bl.a. i høringen om nye likviditetskrav for finansforetak 19. juni 2015, har blitt vist til at utstedelser fra Kommunalbanken kunne vært et relevant

virkemiddel, og at tidligere erfaring, bl.a. fra den internasjonale finanskrisen, har vist at Kommunalbankens obligasjoner synes å inneha de egenskaper som er nødvendig for å sikre at de også beholder likviditeten under mer krevende markedsforhold.

Artikkel 10(1)(e) i LCR-forordningen åpner for at utstedelser fra finansinstitusjoner med tilknytning til offentlig sektor kan behandles som «nivå 1»-likvide eiendeler på visse vilkår. Vi vurderer det slik at Kommunalbanken oppfyller disse vilkårene. På den bakgrunn anmoder Kommunalbanken om at Finansdepartementet i forbindelse med behandlingen av denne saken bekrefter at Kommunalbankens utstedelser kan behandles som «nivå 1»-likvide eiendeler, ev. sørger for at Finanstilsynet gir slik bekreftelse.

— Ellers vil Kommunalbanken bemerke at det å stille krav til 100 % LCR i andre signifikante valutaer enn USD, EUR og NOK ikke synes å redusere likviditetsrisiko. Tvert imot kan det gi uheldige effekter om det stilles krav til likviditetsreserver i slike valutaer som gjenspeiler forventede likviditetsbehov, samtidig som institusjonen også forventer innbetaling av slike valutaer i sikringstransaksjoner som speiler forventet utbetaling, men som ikke tillates medregnet ved beregning av LCR. Spørsmålet vil være om institusjonen i tilfelle vil måtte avstå fra eller organisere sikringstransaksjonen på en annen og mer risikabel måte, eller om institusjonen skal påta seg valutarisikoen som vil ligge i å være dekket dobbelt med slike valutaer i perioder. I tillegg kommer at det neppe er positivt for sammensetning av de samlede likviditetsreservene til finansinstitusjoner dersom reservene i større grad bindes opp i mindre likvide valutaer enn USD og EUR, ref. også vurderingen til den svenske Riksbanken mht. å stille krav til LCR i SEK, NOK og DKK, som referert i Finanstilsynets høringsnotat. Etter Kommunalbankens oppfatning kan dette tilsi at man bør åpne for å hensynta forventede innbetalinger i valutabytteavtaler ved beregning av LCR i signifikante valutaer. Alternativt bør man avvente innføring av LCR i andre signifikante valutaer enn USD, NOK og EUR til det foreligger harmoniserte regler i EU.

Med vennlig hilsen

Thomas Yul Hanssen

Head of Legal & Regulatory Affairs, Kommunalbanken AS

